

HERMAN KRIJGSMAN TREEDT AF: EEN MAN VAN AVONTUUR

Nu Herman Krijgsman op 5 maart jl. 65 jaar is geworden en inmiddels met een zeer drukke receptie afscheid heeft genomen van zijn dagelijks werk bij de Kamer van Koophandel voor West-Friesland en Waterland, is hij langzaam begonnen ook een paar andere functies neer te leggen van de talloze, waarvoor hij zich in de loop van zijn leven heeft ingezet. En zo is ook het bestuur van "Oud-Hoorn" aan de beurt, waar hij al heel lang geleden op een merkwaardige wijze in kwam rollen.

Krijgsman tijdens eer. van de officiële plechtigheden tijdens zijn loopbaan (foto H. van der Borden)

Hermanus Krijgsman is van huis uit geen Hoornse. Vader Pieter was eerste kaasmaker bij de toenmalige zuivelfabriek "Eureka" te Binnenwijzend, onder Westwoud, tegenover "De Zeven Groene Boomen" en daar woonde hij ook met moeder Antje Suierveld naast de fabriek. Krijgsman is ook te Binnenwijzend schoolgegaan op het éénmansbedrijf van meester De Boer (alle klassen samen 13 leerlingen). Hij was 16 en had de U.L.O. van Grabowsky achter de rug toen het gezin naar Hoorn verhuisde, waar zijn vader een melkhandel aan de Gedempte Turfhaven heeft gehad. Het was crisistijd: wat te doen?

Ik heb eerst een stoomcursus van twee jaar voor onderwijzer gevolgd en ik heb in die tijd ook wel eens in Binnenwijzend voor de klas gestaan, maar dat leek me toch niks, zegt Krijgsman-in-ruste (nou ja, ruste...) op zijn stekkie Koepoortsweg 1, een erg oud huis, waarvan weleens

is gezegd dat Joost van den Vondel er een tante had wonen, waarbij hij ook wel eens op bezoek zou zijn geweest. Maar of dat waar is (Arie Koning beweerde het) weet Krijgsman niet, want hij is niet zozeer een historische speurder. Meer een man van het praktische avontuur en de mooie inval. Er wandelt bijvoorbeeld ineens een forse schildpad door de kamer en daar hebben de Krijgsmannen al jaren een paar van, ooit meegebracht van een vakantie in Joegoslavië, weer eens wat anders dan al die doolie souvenirs ("we hadden er in totaal 15, ook voor vrienden, magen en bekenden").

Geen onderwijzer dus, wel handel. "Ik figuurzaagde van die triplex schemerlampjes, weet je wel, en daar ging ik dan de boer mee op. En later werden het schilderijlijstjes met zo'n foto erin van een hond of een kat". Toen in dienst, in Leiden, bij het 6e regiment Veldartillerie. Onbereden. "Ze namen me bij de opleiding voor wachtmeester, want ik was geen goeie soldaat, maar ik kon wel verschrikkelijk hard schreeuwen". In de meidagen van 1940 heeft hij in die buurt - het vliegveld Valkenburg - de Duitse luchtladingen meegemaakt. Maar toen zat hij al (1935) bij de Kamer, begonnen als volontair, met na de tweede maand een tientje. En hij was bovendien secretaris van "Oud-Hoorn", ook een soort dropping. Want de eigenlijke secretaris was in die dagen mr. dr. Drossaart van Dusseldorp, tevens zijn baas als secretaris van de Kamer. Maar Drossaart kreeg in 1937 ruzie met voorzitter Kerkmeijer, wat uiteraard niet zo'n kunst was, want Kerkmeijer is wel een groot man geweest, maar geen gemakkelijk heer. Krijgsman, zei Drossaart, hier heb je de spullen en je gaat in mijn naam naar de vergadering in "De Valk" en voortaan ben jij de secretaris.

Dat kon natuurlijk helemaal niet zo, zei terecht de toenmalige penningmeester Hendrik Jan Sindram, in de wandeling "Het rekenfoutje" genaamd, maar tenslotte kon het toch, en Krijgsman (hij moest staande de